

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy W. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 lipca 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczonemu przyznaje prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, począwszy od 1 lipca 2013r.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.07.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu W. W. (1) (W.) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że udowodnił wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A w Kopalni (...) w P. w charakterze kierowcy pojazdu uprzywilejowanego (sanitarki) i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

**Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił i zważył,
co następuje:**

W dniu 18.07.2013 r. ubezpieczony W. W. (1), urodzony (...) złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, osiągnął wymagany wiek w dniu (...) r., a do 31.12.1998 r.. udokumentował ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu do 31.12.1998 r., jedynie 4 lata, 8 miesięcy i 25 dni pracy w szczególnych warunkach i nie zaliczył ubezpieczonemu do takiej pracy okresów zatrudnienia wymienionych szczegółowo w odpowiedzi na odwołanie, ponieważ nie przedłożył on świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach – dowód: k. 6 akt sądowych.

W okresie od 3.05.1974 r. do 27.02.1993 r. ubezpieczony W. W. (1) zatrudniony był w Kopalni (...) w P. jako kierowca samochodu sanitarki, z 4-letnią przerwą w czasie, której pracował jako kierowca samochodu poniżej 3,5 tony – dowód: k. 40 akt sądowych.

W czasie zatrudnienia na stanowisku kierowcy pojazdu uprzywilejowanego (sanitarki) ubezpieczony zajmował się przewożeniem pracowników, którzy ulegli wypadkom lub zachorowaniu do placówek medycznych, położonych poza granicami zakładu, w którym panowały wyjątkowo szkodliwe warunki dla zdrowia zatrudnionych osób.

W czasie zatrudnienia jako kierowca pojazdów uprzywilejowanych, ubezpieczony nie był kierowany do innych prac.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, zeznań świadków R. Z., J. R., E. S. oraz L. Ł. dowód: k. 34 i 35 akt sądowych, a także w oparciu o akta emerytalne świadka E. S.. Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a zeznania świadków są spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, dając łącznie pełny obraz przebiegu i charakteru zatrudnienia odwołującego w spornych okresach. Nadto świadek E. S. w okresie od 11.04.1973 r. do 31.10.1982 r. pracował jako kierowca samochodu pogotowia ratunkowego na powierzchni (zmiennik ubezpieczonego) i okres ten ma zaliczony do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach – dowód: k. 25 akt emerytalnych świadka.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1.01.1949 r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

- osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
- posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy,

w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury

w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.12.1998r., sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła rozmiaru okresu pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w warunkach szczególnych przed 31.12.1998 r.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1.01.1999 r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31.08.2008 r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31.12.2008 r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału Sąd przyjął, że ubezpieczony W. W. (1), będąc zatrudnionym w okresie spornym w Kopalni (...) w P., wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy pojazdu uprzywilejowanego, co pozwala na uznanie, że legitymuje się co najmniej 15-latami takiej pracy.

Zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 pkt. 5 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów jest pracą w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Sąd uznał, że w okresie spornym od 3.05.1974 r. do 27.02.1993 r.

(z wyłączeniem 4-letniego okresu 1984-1987), ubezpieczony pracował

w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W tym czasie nie wykonywał innych czynności, niż związane z pracą kierowcy pojazdu uprzywilejowanego. Zaliczenie tej pracy jako pracy w szczególnych warunkach powoduje, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzających charakter pracy ubezpieczonego, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Ponadto świadkowie byli współpracownikami ubezpieczonego i stąd charakter jego pracy jest im dobrze znany.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Wobec faktu, że spełnia on także pozostałe przesłanki uprawniające go do wcześniejszej emerytury, tj. wieku i ogólnego stażu pracy, Sąd z mocy art. 477¹⁴

§ 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Maria Gawlik

Z/

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

(...)

(...)